

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615204949
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8615204949.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcov: 1. L. I. W., nar. XX.XX.XXXX a 2. Q. W., nar. XX.XX.XXXX, oboch bytom ul. P. XXX/XX, XXX XX Y., zastúpených advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.359,93 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 6C/180/2015-130 zo dňa 10.01.2019 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalobu zamietá.

Priznáva žalovanému voči žalobcom, povinným spoločne a nerozdielne, nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto:
„ I. Žalovaná je povinná vydať žalobcom 1/ a 2/ bezdôvodné obohatenie vo výške 2 359,93 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcom 1/ a 2/ priznáva proti žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť súdny poplatok v sume 141,50 eura na účet Okresného súdu Svidník do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z predloženej Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 14.07.2006 možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že žalobcovia a žalovaný uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcom reálne úver vo výške 2 074,88 eura (2 124,67 eura - 49,79 eura). Žalobcovia sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť formou 36 mesačných splátok vo výške 118,04 eura. Z údajov o schválenom revolvingovom úvere vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcom úver, kde RPMN predstavovala sumu 70,10 % a poplatok za uzatvorenie zmluvy 49,79 eura. Vychádzajúc zo Zmluvy zo „schválenej výšky úveru 4 249,35 eura“ je zrejmé, že žalobcovia mali žalovanej vrátiť viac ako dvojnásobok reálne poskytnutej sumy.

Zároveň súd prvej inštancie zistil, že úverová zmluva je uzavretá aj v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je totiž uvedená mesačná splátka 118,04 eura, v počte 36 mesiacov, s termínom splátky 14. deň v mesiaci, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov. Žalovaný v údajoch o schválení úveru

uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky. Vzhľadom na znenie § 4 ods. 5 zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný získal od žalobcov majetkový prospech plnením žalobcov bez právneho dôvodu, čím sa na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil.

Považoval za nepochybné, že žalovaný poskytol žalobcom reálne úver vo výške 2.074,88 eura a žalobcovia na tento úver zaplatili sumu 4 434,81 eura. Žalobcovia tak preplatili poskytnutý úver o sumu 2 359,93 eura, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu vo výške 2 359,93 eura, ktoré je žalovaný povinný žalobcom vydať v zmysle I. výroku rozsudku podľa § 451 Občianskeho zákonníka ako plnenie prijaté bez právneho dôvodu.

K námietke žalovaného o nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcov uviedol, že v prejednávacom spore ide o solidárny záväzok žalobcov ako manželov, ktorí sa v konaní domáhajú zaplata peňažnej sumy titulom bezdôvodného obohatenia, teda vrátenia peňazí patriacich do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyplatených žalovanému v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Súd prvej inštancie poukázal na samotnú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 14.07.2006, kde je ako dlžník označená žalobkyňa 1/ a ako spoludlžník žalobca 2/ a obaja uvedenú zmluvu aj podpísali. Žalobca 2/ vystupuje v predmetnom zmluvnom vzťahu ako spoludlžník a zo zmluvy pre neho vyplývajú rovnaké práva a povinnosti ako pre samotného dlžníka. Keďže obom žalobcom vznikla povinnosť na základe úverovej zmluvy plniť žalovanému, preto pokiaľ z ich strany došlo k plneniu v jeho prospech, ktoré presahovalo istinu poskytnutého úveru, vznikla povinnosť žalovanému toto bezdôvodné obohatenie obom žalobcom vydať. Námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcov preto považoval za nedôvodnú.

K námietke premlčania vznesenej žalovaným pokiaľ ide o včasnosť podania žaloby súd prvej inštancie uviedol, že je dôvodné predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením výšky úrokov z úveru a poplatkov priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j., že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobcov) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky a pre prípad, že tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počítá s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 17.07.2006, žaloba zo strany žalobcov bola na súd podaná dňa 18.09.2015. Z uvedeného vyplýva, že desaťročná premlčacia doba neuplynula ani od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovia podali i v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože žalobcovia sa o skutočnosti, že sa žalovaný na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil, dozvedeli od Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS v mesiaci september roka 2014, ktoré ich informovalo o náležitostiach zmlúv o úvere spoločnosti Profi Credit, s.r.o. a rozhodnutiach súdov a že podľa jeho názoru pri zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.7.2006 ide o zmluvu bezúročnú a bezpoplatkovú, že na strane spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. došlo o sumu 2 359,93 eura k bezdôvodnému obohateniu a že majú právo sa súdnou cestou domáhať vydania tejto sumy. V mesiaci september 2014 teda začala plynúť subjektívna premlčacia doba odkedy sa žalobcovia dozvedeli, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a že sa žalovaný na ich úkor bezdôvodne obohatil a ku dňu podania žaloby (18.9.2015) táto neuplynula. Preto súd námietku premlčania podanú žalovaným neuznal.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku a žalobcom, ktorí mali vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobcovia sú podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodení a súd ich žalobe vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného vo výroku III. rozsudku zaplatiť poplatok v sume 141,50 eura na účet súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ Civilného sporového poriadku. Namietal ako základnú skutočnosť ten fakt, že na strane žalobcov chýba spoločná aktívna vecná legitímácia žalobcov na podanie žaloby a uplatňovanie nimi tvrdeného nároku. V konaní neboli dokázané žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo spoločné oprávnenie žalobcov ohľadne žalovaného nároku. Plnenie spoludlžníka nie je plnením za seba samého, ale za dlžníka z toho záväzku, ku ktorému spoludlžník pristúpil. Žalobca

2/ nebol ani aktívne legitimovaným na podanie žaloby. Výrok rozsudku o povinnosti žalovaného plniť žalobcom spoločne a nerozdielne nemá oporu v žiadnej preukázanej skutočnosti a ani v hmotnom práve. Žalovaný napáda postup súdu a závery, ktorými vyhodnotil uplatnenú námietku premlčania.

V konaní nebola dokázaná žiadna skutočnosť o tom, že k bezdôvodnému obohateniu došlo a že k nemu došlo úmyselne.

Mal za to, že dôkaz o tom, že na strane žalovaného mal byť daný úmysel získať bezdôvodné obohatenie zaťažuje žalobcu. Z rozsudku nie je zrejmé, aký dôkaz súd vykonal za týmto účelom a z akého dôkazu zistil, že na základe konkrétnych skutkových okolností žalovaný sledoval získanie bezdôvodného obohatenia. O existencii úmyslu získať obohatenie nie je v zákone určená domnienka, čiže súd musí mať túto skutočnosť preukázanú takými dôkazmi, z ktorých vyplýva tento záver. Súd uvádza všeobecnú úvahu o úmysle, ktorá nie je podporená žiadnym dôkazom.

Súčasne napadol záver o vzniku bezdôvodného obohatenia. Podľa súdu žalovaný nemal nárok na žiadne úroky a poplatky, lebo neboli platne dojednané v písomnej forme. Mal za to, že tento záver odporuje zmluve o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX, vyplýva z nej, že žiadosť o úver bola akceptovaná (prijatá). V konaní boli preukázané skutočnosti, ktoré svedčia o platnom vzniku zmluvy.

Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napádaný rozsudok v celom rozsahu a žalobu zamietol, eventuálne vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní a náhradu iných trov odvolacieho konania za súdny poplatok platený na základe podaného odvolania, ktoré aj vyčíslil.

3. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa k doručenému odvolaniu žalovanej v súdom stanovenej lehote písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj celé konanie mu predchádzajúce. Na prejednanie odvolania nariadil pojednávanie, na ktorom zopakoval dokazovanie realizované súdom prvej inštancie a dospel k záveru o neexistencii podmienok pre potvrdenie rozsudku, ani pre jeho zrušenie.

5. Z dokazovania vykonaného v priebehu celého konania súd zistil, že podľa Žiadosti/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.7.2006 žalobkyňa 1/ ako dlžníčka spolu so žalobcom 2/ ako spoludlžníkom v zmysle bodu 5. Žiadosti/Zmluvy požadovali výšku úveru (predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy) 128 016,- Sk (4 249,35 eura) so splatnosťou úveru (počet/splatnosť) 36/14, poskytnutou čiastkou 64 008,- Sk, mesačnou splátkou vrátane úroku 3 556,- Sk, RPMN 70,32 % a poplatkom za uzatvorenie zmluvy 1 500,- Sk. V bode 6. Žiadosti/Zmluvy sú údaje o schválenom revolvingovom úvere v znení: schválená výška úveru 128 016,- Sk (4 249,35 eura) so splatnosťou úveru (počet/splatnosť) 36/14, poskytnutou čiastkou 64 008,- Sk (2 124,67 eura), mesačnou splátkou vrátane úroku 3 556,- Sk (118,04 eura), RPMN 70,10 % a poplatkom za uzatvorenie zmluvy 1 500,- Sk (49,79 eura). Súčasťou zmluvy sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFIREAL Slovakia, spol. s r.o.

Podľa odpovede žalovanej zo dňa 10.5.2011 na žiadosť žalobkyne 1/ zo dňa 2.5.2011 žalobcovia ku dňu 10.5.2011 uhradili sumu 4 434,81 eura. Poslednú platbu žalovaný eviduje zo dňa 12.4.2011 v sume 85 eur. Aktuálny dlh ku dňu 10.5.2011 činí sumu 621,78 eura.

Podľa prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 12.12.2018, združenie v mesiaci september 2014 informovalo žalobcov, že podľa jeho názoru pri zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.7.2006 ide o zmluvu bezúročnú a bezpoplatkovú, že na strane spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. došlo o sumu 2 359,93 eura k bezdôvodnému obohateniu a že majú právo sa súdnou cestou domáhať vydania tejto sumy. Združenie im odporučilo obrátiť sa ohľadom právnych služieb na advokáta, ktorý posúdi právnu stránku veci.

Podľa inšpekčného záznamu, ktorý súdu predložil žalovaný, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave vykonal dňa 27.08.2009 kontrolu u žalovaného zameranú na kontrolu dodržiavania Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom preveroval zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorené dňa 12.04.2005, 27.06.2007 a 21.11.2009. Podľa inšpekčného záznamu všetky tri zmluvy o revolvingovom úvere boli uzavreté v súlade so Zákonom č. 258/2001 Z.z. Na pojednávaní konanom v neprítomnosti žalovaného, prítomný právny zástupca žalobcov uviedol, že zotrvávajú na argumentácii, pre ktorú bola podaná žaloba. Žalobcovia sú aktívne legitimovaní pre vydanie bezdôvodného obohatenia, ako manželia spoločne podpísali zmluvu. Žalobca v 2. rade, síce ako spoludlžník, ale v zmysle článku 6 a 7 zmluvných dojednaní, ktoré sú súčasťou zmluvy, v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka pristúpil k záväzkom, preto aktívna legitimácia oboch žalobcov na požadovanom vydaní bezdôvodného obohatenia je danou. Čo sa týka žalovaným vznesenej námietky premlčania, podľa žalobcov objektívna premlčacia doba neuplynula. Žalobcovia sú presvedčení o

tom, že požadovaná suma bezdôvodného obohatenia pozostáva z viacerých čiastkových plnení, ktoré žalobcovia uhradili žalovanému. Kumuláciou týchto plnení nastalo to, že premlčacia lehota začala plynúť až vtedy, keď uhradili poslednú splátku. Čo sa týka dĺžky objektívnej premlčacej doby uviedol, že žalovaný je profesionál, má konať s odbornou starostlivosťou, má poznať následky svojho konania, ale aj to, že každým prijatím plnenia musel vedieť, že prijíma plnenie nad rámec nároku, ktorý mu patrí. Vyjadril sa aj k začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Uviedol, že bolo preukázané, že žalobcovia sa dozvedeli o vadách zmluvy v septembri 2015, t.j. neuplynula 2-ročná subjektívna lehota pre uplatnenie nároku, preto žalobcovia cestou svojho právneho zástupcu žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu, žiadajúc taktiež náhradu trov, ktoré žalobcom s konaním vznikli.

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ a písm. b/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvy medzi žalobcami a žalovaným sa na účely tohto zákona rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo firme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka v bežnej veci týkajúcej sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

7. Odvolací súd sa z dôvodu namietaného nesprávneho posúdenia premlčania prioritne zaoberal touto námietkou nakoľko platí, že pokiaľ je nárok uplatnený žalobou premlčaný, nie je dôvod zaoberať sa ním po stránke vecnej. Odvolací súd zistil, že žalovaným vznesená námietka premlčania v dôsledku uplynutia objektívnej premlčacej lehoty bola súdom prvej inštancie posúdená nesprávne.

8. Vo všeobecnosti platí, že o úmysle získať bezdôvodné obohatenie je možné uvažovať vtedy, pokiaľ je získanie majetkového prospechu bez dôvodu primárnym cieľom obohateného, tiež vtedy ak je predpokladaným vedľajším aktívom zámernej činnosti smerujúcej prioritne k dosiahnutiu iného výsledku. Platí taktiež, že dôkazné bremeno na preukázanie úmyselného konania je na tom, kto tvrdí, že niekto iný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, že v čase vzniku bezdôvodného obohatenia existoval na strane obohacujúceho sa úmysel bezdôvodne sa obohatiť. Nadobudnutie majetkového prospechu takýmto

spôsobom pri preukázaní úmyslu v konkrétnych skutkových okolnostiach, je možné považovať za úmyselné bezdôvodné obohatenie.

9. Žalobcovia boli v konaní od podania žaloby právne zastúpení advokátom. Zo žaloby vyplýva, že k preukázaniu úmyslu žalovaného získať bezdôvodné obohatenie uviedli to, že je vylúčené, aby žalovaný ako profesionál v poskytovaní úverov nepoznal spotrebiteľské právo. Na tomto argumente žalobcovia zotrvali aj v priebehu odvolacieho konania, ich právny zástupca zopakoval, že žalovaný je profesionál, má konať s odbornou starostlivosťou, má poznať následky.

10. Odvolací súd vo vzťahu k možnému právnomu posúdeniu 10-ročnej objektívnej premlčacej doby v spotrebiteľských právnych veciach poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18.10.2018 sp.zn. 1Cdo/238/2017, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že samotné všeobecné skutočnosti (fakty) o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch, samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa).

11. V posudzovanej veci na úhradu záväzku voči žalovanému zo zmluvy, z ktorej žalobcovia odvodzovali nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, bola posledná úhrada realizovaná dňa 12.04.2011. Pokiaľ žaloba bola na súde podaná 18.09.2015 znamená to, že bola podaná po uplynutí 3-ročnej objektívnej premlčacej doby. Žalobcovia okrem tvrdenia k možnému úmyselnému obohateniu sa žalovaného argumentom o jeho profesionálnom statuse subjektu podnikajúceho v oblasti poskytovania úverov nič neuviedli, preto odvolací súd vychádzal z 3-ročnej premlčacej doby a pre premlčanie dospel k záveru o potrebe zmeny rozsudku prvoinštančného súdu tak, že žalobu zamietol bez potreby preskúmavania ďalších žalobcami tvrdných skutkových okolností. Len pre úplnosť k tvrdeniu žalobcov o tom, že žalovaný si musel byť vedomý toho, že jeho zmluvy nie sú v súlade s právnou úpravou, a teda konal úmyselne, odvolací súd za argument vyvracajúci tento úmysel mal žalovaným predložený inšpekčný záznam Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie zo 07.08.2009. Aj keď predmetom inšpekčného záznamu nie je konkrétna zmluva, ktorá bola uzatvorená so žalobcami a ktorá bola predmetom posúdenia, podľa záznamu boli posudzované obdobné zmluvy, ktoré žalovaný uzavrel so spotrebiteľmi v období medzi 12. aprílom 2005 a 27. júnom 2007. Pokiaľ Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie pri posudzovaní zmlúv dospel k záveru, že všetky zmluvy boli uzatvorené v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z., uvedené nenaznačuje úmysel žalovaného tvrdný žalobcami.

Z dôvodu nepreukázania úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcov, pre premlčanie odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP.

Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto mu voči žalobcom, povinným spoločne a nerozdielne, priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.